

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาดัชนีตัวแปรที่มีอิทธิพลปัญหาการค้างชำระหนี้เงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

1) มูลเหตุและเหตุผลของปัญหาการค้างชำระหนี้

ลูกหนี้เงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยที่มีปัญหาการค้างชำระหนี้ ซึ่งถูกจัดชั้น A2 - A6 มีสาเหตุของการค้างชำระหนี้ที่เนื่องมาจาก สาเหตุด้านรายได้ ประกอบด้วย กิจกรรมที่ทำอยู่ในปัจจุบันมีรายได้ลดลง และลูกหนี้บางส่วนมีรายได้พิเศษที่ลดลงจากเดิม สาเหตุด้านรายจ่าย ประกอบด้วย การถูกย้ายที่ทำงานและมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น และลูกหนี้บางส่วนมีรายจ่ายในการผ่อนชำระสินค้าคงทนเพิ่มขึ้น สาเหตุจากปัญหาต่างๆ ประกอบด้วย ภาวะทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อสาเหตุของปัญหาด้านรายได้และรายจ่าย และลูกหนี้บางส่วนกำลังถูกฟ้องให้ชำระหนี้อื่นๆ ส่วนเหตุผลที่ทำให้เกิดภาระหนี้ค้างชำระของลูกหนี้ ประกอบด้วย ต้องการขายหลักทรัพย์ที่นำมาใช้ค้ำประกันเงินกู้จึงจะสามารถนำมาชำระคืนได้ และลูกหนี้บางส่วนเห็นว่าในช่วงที่ผ่านมาอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกำหนดไว้ค่อนข้างสูงจึงส่งผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้

2) ปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระหนี้

จากการศึกษาตัวแปรทั้งสิ้น 15 ตัวแปร โดยใช้แนวการวิเคราะห์โดยอาศัยการสร้างแบบจำลองโลจิสต์ (Logit Model) ที่เกี่ยวข้องกับความน่าจะเป็นสะสมแบบโลจิสติก (Cumulative Logistic Probability) ซึ่งเป็นแบบจำลองทางเศรษฐมิติ (Econometric Model) มาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ โดยกำหนดนัยสำคัญตั้งแต่ 0.10 ผลปรากฏว่าตัวแปรที่สามารถอธิบายการเกิดปัญหา Multicollinearity จึงตัดตัวแปรดังกล่าวออกจำนวน 1 ตัวแปร ทำให้มีตัวแปรในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาการค้างชำระหนี้เงินกู้ทั้งสิ้น 14 ตัว ผลการวิเคราะห์พบว่า มีตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นตั้งแต่ 90% ขึ้นไป 5 ตัวแปร ดังต่อไปนี้

ตัวแปรแรก คือ อาชีพรับราชการหรืออาชีพที่มีรายได้เป็นประจำจากเงินได้รายเดือน (X_{01}) ตัวแปรหุ่นอาชีพที่มีเงินเดือนประจำ ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.6408 มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตัวแปรที่สอง คือ อายุของผู้กู้ (X_{02}) เป็นตัวแปรหุ่นแสดงอายุตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 2.5722 มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตัวแปรที่สาม คือ ระดับรายได้ของผู้กู้ (X_{03}) ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 3.1×10^{-05} มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

ตัวแปรที่สี่ คือ ระยะเวลาในการผ่อนชำระ (X_{05}) เป็นตัวแปรหุ่นระยะเวลาการชำระน้อยกว่า 10 ปี ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 1.0707 มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ตัวแปรที่ห้า คือ วัตถุประสงค์ในการขอกู้เพื่อที่อยู่อาศัย (X_{11}) เป็นตัวแปรหุ่นวัตถุประสงค์กู้เพื่อที่อยู่อาศัยหลังแรก ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.9651 มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

จากตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 5 ตัวแปรข้างต้น ผลการวิเคราะห์ได้แสดงให้เห็นว่า

1. ผู้กู้ประกอบอาชีพราชการ หรืออาชีพอื่นใดที่มีรายได้จากเงินเดือนเป็นประจำทุกเดือน จะมีความรับผิดชอบต่อการหนี้ทำให้เกิดปัญหาค้างชำระหนี้ลดลง
2. ผู้กู้ที่มีอายุตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป จะมีความรับผิดชอบต่อการหนี้ทำให้เกิดปัญหาการค้างชำระหนี้ลดลง
3. ระดับรายได้ของผู้กู้ที่เพิ่มขึ้น จะมีความรับผิดชอบต่อการหนี้ลดลง ทำให้เกิดปัญหาการค้างชำระหนี้เพิ่มขึ้น
4. ระยะเวลาเวลาในการผ่อนชำระน้อยกว่า 10 ปี ผู้กู้จะมีภาระในการชำระหนี้รายเดือนในระยะเวลาที่น้อยลง ดังนั้นปัญหาการค้างชำระหนี้ในระยะยาวจะลดลง
5. การกู้เพื่อวัตถุประสงค์ที่อยู่อาศัยหลังแรก ทำให้ผู้กู้ต้องพยายามดูแลรักษา สร้างความรับผิดชอบในการผ่อนชำระหนี้กับธนาคารอย่างสม่ำเสมอ ทำให้เกิดปัญหาค้างชำระหนี้ลดลง

3) ข้อสังเกตจากสมการ

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรข้างต้นผู้ศึกษามีข้อสังเกตผลประกอบการคำนวณสมการ 2 ประการ คือ ข้อสังเกตประการแรก ตามข้อเท็จจริงผู้กู้ที่มีรายได้ประจำและสูงขึ้นควรเป็นผู้ที่มีความสามารถในการผ่อนชำระหนี้เงินกู้กับธนาคารสูงตามด้วย แต่ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกหนี้ธนาคารกระจายอยู่ในกลุ่มอาชีพต่างๆ และแต่ละกลุ่มอาชีพต่างก็ประสบปัญหาด้านการค้าง

ชำระหนี้ แต่สัดส่วนของลูกหนี้ที่ค้างชำระหนี้ในกลุ่มผู้มีรายได้ประจำดังเช่นผู้ประกอบการอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจน้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้ที่ไม่ประจำ ประกอบกับผู้มีปัญหาค้างชำระหนี้ต่างก็ประสบปัญหาด้านรายได้ และรายจ่าย ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้สัมประสิทธิ์ของตัวแปรรายได้มีทิศทางไปในทางตรงกันข้าม หรือมีค่าเป็นลบ และข้อสังเกตประการที่สอง การชำระคืนเงินกู้ในระยะเวลาไม่เกิน 10 ปีนั้นอาจจะสร้างภาระการชำระที่สูงมากกับลูกหนี้บางคนได้ แต่เนื่องจากการกู้เพื่อที่อยู่อาศัยอัตราดอกเบี้ยจะต่ำกว่าการกู้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นทั่วไป จึงเป็นเหตุผลประการหนึ่งที่ส่งผลให้ผู้กู้สามารถชำระหนี้คืนได้ตามปกติ เหตุผลอีกประการหนึ่งผู้ศึกษาได้ตั้งสมมติฐานไว้กับการกู้เงินด้วยวงเงินไม่เกิน 500,000 บาท ควรจะมีระยะเวลาการผ่อนชำระคืนที่ไม่เกิน 10 ปี และเหตุผลประการสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มกลุ่มลูกหนี้ธนาคารเพื่อใช้ในการศึกษา พบว่าร้อยละ 60 เป็นผู้มียอดเงินกู้ไม่เกิน 500,000 บาท จากเหตุผลทั้งสามประการจึงมีส่วนทำให้สมการที่ได้แสดงผลระยะเวลาที่เหมาะสมในการชำระคืนไม่เกิน 10 ปี จากข้อสังเกตทั้งสองประการ ผู้ศึกษาเห็นว่าการนำผลของสมการไปใช้จึงควรคำนึงถึงประเด็นที่ผู้ศึกษากว่าถึงไว้ด้วยหากเลขข้อสังเกตนี้อาจทำให้ผลที่ได้คลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง

5.2 ข้อเสนอแนะ

ในปัจจุบันการค้างชำระหนี้เงินกู้ของลูกหนี้ เป็นปัญหาใหญ่ของทุกธนาคาร แม้ว่าในขณะนี้การให้สินเชื่อแก่ลูกค้า ธนาคารจำเป็นต้องมีการตรวจสอบรายละเอียดที่แท้จริงของผู้ขอกู้ อย่างเข้มงวด แต่ก็เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ แต่ก็จะมีส่วนช่วยทำให้ปัญหานี้ค้างชำระรายใหม่ ๆ ลดน้อยลงได้ ดังนั้น เพื่อลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นเพิ่มขึ้นในอนาคต การพิจารณาให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยแก่ลูกค้า ต้องคำนึงถึงความต้องการสินเชื่อด้านนั้นอย่างแท้จริง ตลอดจนความสามารถที่จะชำระหนี้คืนให้แก่ธนาคาร เป็นสำคัญ

จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการค้างชำระหนี้เงินกู้ของลูกหนี้เงินกู้ คือ ปัจจัยด้านอาชีพ อายุ ระดับรายได้ ระยะเวลาในการผ่อนชำระ และวัตถุประสงค์ในการใช้เงินกู้

ดังนั้นการบริหารสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ธนาคารควรเพิ่มหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ตามผลการศึกษาที่ค้นพบดังนี้

1. อาชีพของผู้กู้ ควรเป็นผู้ประกอบอาชีพเงินเดือนเป็นรายได้ประจำเป็นหลัก
2. อายุของผู้กู้ควรมากกว่า 31 ปี

3. ผู้กู้ควรเปิดเผยหรือแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายประจำ ของตนเองและครอบครัว ตามข้อเท็จจริงต่อธนาคารเพื่อประกอบการขอกู้ พร้อมทั้งธนาคารควรหาวิธีตรวจสอบข้อเท็จจริงของรายละเอียดที่ผู้กู้นำมาเสนอด้วย ตลอดจนธนาคารต้องทำการสำรวจสภาพทั่วไปเพื่อวิเคราะห์แนวโน้มของปัญหาที่ลูกหนี้อาจได้รับจากสภาพทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป

4. ควรกำหนดระยะเวลาการผ่อนชำระที่ไม่ยาวนานเกินไป คือ หากวงเงินกู้ของลูกหนี้ไม่เกิน 500,000 บาท ควรแนะนำให้ลูกหนี้ชำระหนี้เงินกู้ที่ไม่ยาวนานเกินไป หรือควรให้ข้อเสนอแนะว่าควรผ่อนชำระไม่เกิน 10 ปี เป็นต้น

5. ควรตรวจสอบการใช้เงินกู้ของผู้กู้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เพราะหากผู้กู้นำเงินสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ไปใช้สำหรับการรวบรวมทรัพย์สิน หรือซื้อไว้เป็นบ้านหลังที่สอง จะทำให้เกิดหนี้ค้างชำระสูงขึ้น